

3.8 Yhteydettömien kielten rajoituksista

Yhteydettömille kielille on voimassa säännöllisten kielten pumppauslemman vastine. Nyt kuitenkin merkijonoa on pumpattava samanaikaisesti kahdesta paikasta.

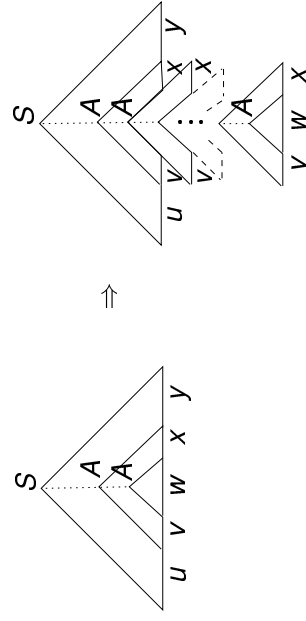
Lemma 3.9 (“uvwxy-lemma”) Olkoon L yhteydetön kieli.

Tällöin on olemassa sellainen $n \geq 1$, että mikä tahansa $z \in L$, $|z| \geq n$, voidaan jakaa osiin $z = uvwxy$ siten, että

- (i) $|vx| \geq 1$,
- (ii) $|vwx| \leq n$,
- (iii) $uv^iwx^iy \in L$ kaikilla $i = 0, 1, 2, \dots$

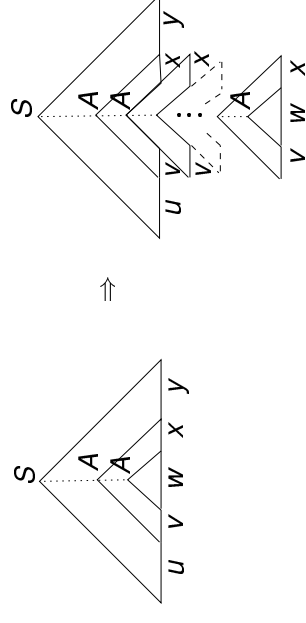
Todistus. Olkoon $G = (V, \Sigma, P, S)$ Chomskyn normaalimuotoinen kieliooppi L :lle. Tällöin missä tahansa G :n jäsennyksessä, jonka korkeus on h , on enintään 2^h lehteä. Toisin sanoen, mikä tahansa $z \in L$ jokaisessa jäsennyksessä on polku, jonka pituus on vähintään $\log_2 |z|$. Olkoon $k = |V - \Sigma|$ kielioopin G välikkeiden määrä. Asetetaan $n = 2^{k+1}$. Tarkastellaan jotakin $z \in L$, $|z| \geq n$, ja sen jotakin jäsennyksensä.

Edellisen nojalla puussa on polku, jonka pituus on $\geq k + 1$; tällä polulla on siis jonkin välikkeen toistuttava — itse asiassa jo polun $k + 2$ alimman solmun joukossa. Olkoon A jokin tällainen välike.

Merkijono z voidaan nyt osittaa $z = uvwxy$, missä w on A :n alimmasta ilmentymästä tuotettu osajono ja vwx seuraavaksi ylemmästä A :n ilmentymästä tuotettu osajono; osajonot saadaan johdosta

$$S \Rightarrow^* uAy \Rightarrow^* uvAxy \Rightarrow^* uvwxy.$$

Koska siis $S \Rightarrow^* uAy$, $A \Rightarrow^* vAx$ ja $A \Rightarrow^* w$, osajonoja v ja x voidaan “pumppata” w :n ympärillä:

$$S \Rightarrow^* uAy \Rightarrow^* uvAxy \Rightarrow^* uv^2Ax^2y \Rightarrow^* \dots \Rightarrow^* uv^iAx^iy \Rightarrow^* uv^iwx^iy.$$

Siten $uv^iwx^iy \in L$ kaikilla $i = 0, 1, 2, \dots$

Koska kieliooppi G on Chomskyn normaalimuodossa ja $A \Rightarrow^* vAx$, on oltava $|vx| \geq 1$.

Koska edelleen välikkeen A valinnan perusteella sen toiseksi ylin ilmentymä on enintään korkeudella $k + 1$ jäsennyyspuun lehdistä, on tähän ilmentymään juurtuvan alipuun tuotokselle voimassa pituusraja $|vwx| \leq 2^{k+1} = n$. \square

Esimerkki. Tarkasteillaan kieltä

$$L = \{a^k b^k c^k \mid k \geq 0\}.$$

Oletetaan, että L olisi yhteydetön; valitaan parametri n lemman mukaisesti ja tarkasteillaan merkkijonoa $z = a^n b^n c^n \in L$.

Lemman 3.9 mukaan z voidaan jakaa pumpattavaksi osiin

$$z = uvwxy, \quad |vx| \geq 1, \quad |vwx| \leq n.$$

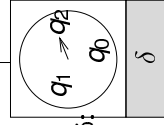
Viimeisen ehdon takia merkkijono vx ei voi sisältää sekä a :ta, b :tä että c :tä. Merkkijonossa $uv^0wx^0y = uwy$ on siten ylijäämä jotakin merkkiä muihin merkkeihin nähden, eikä se voi olla kielen L määritelmässä vaadittua muotoa, vaikka lemman mukaan pitäisi olla $uwy \in L$.

4. TURINGIN KONEET

Alan Turing 1935–36.

nauha: $\langle \text{T U R I N G} \langle \dots \rangle$

nauhapäät:

ohjausyksikkö:

Turingin kone on kuin äärellinen automaatti, jolla on käytössään nauha. Kone voi siirtää nauhapäätä vasemmalle tai oikealle; se voi myös lukea tai kirjoittaa nauhapään kohdalla olevan merkin. Nauha on oikealle rajaton.

Churchin–Turingin teesi: Mikä tahansa mekaanisesti ratkeava ongelma voidaan ratkaista Turingin koneella.

Turingin koneen kanssa ekvivalentteja laskentamalleja:

- ▶ Gödelin–Kleenen rekursiivisesti määritellyt funktiot (1936),
- ▶ Churchin λ -kalkyyli (1936),
- ▶ Postin (1936) ja Markovin (1951) merkkijonomuunnossysteemit, kaikki nykyiset ohjelmointikieliet.

Turingin koneet \equiv ohjelmointikieli.

Määritelmä 4.1 Turingin kone on seitsikko

$$M = (Q, \Sigma, \Gamma, \delta, q_0, q_{\text{acc}}, q_{\text{rej}}),$$

missä:

- ▶ Q on koneen *tilojen* äärellinen joukko;
- ▶ Σ on koneen *syöte*aakkosto;
- ▶ $\Gamma \supseteq \Sigma$ on koneen *nauha*-aakkosto (ol. että $>, < \notin \Gamma$);
- ▶ $\delta : (Q - \{q_{\text{acc}}, q_{\text{rej}}\}) \times (\Gamma \cup \{>, <\}) \rightarrow Q \times (\Gamma \cup \{>, <\}) \times \{L, R\}$ on koneen *siirtymäfunktio*;
- ▶ $q_0 \in Q$ on koneen *alkutila*;
- ▶ $q_{\text{acc}} \in Q$ on koneen *hyväksyvä* ja
- ▶ $q_{\text{rej}} \in Q$ sen *hylkäävä lopputila*.

Siirtymäfunktion arvon

$$\delta(q, a) = (q', b, \Delta)$$

tulkinta:

Ollessaan tilassa q ja lukiessaan nauhamerkin (tai alku- tai loppumerkin) a , kone siirtyy tilaan q' , kirjoittaa lukemaansa paikkaan merkin b , ja siirtää nauhapäättäjän yhden merkkiapaikan verran suuntaan Δ ($L \sim$ "left", $R \sim$ "right").
Sallittuja kirjoitettavia merkkejä ja siirtosuuntia on rajoitettu, mikäli $a = '>'$ tai $'<'$, ja siirtymäfunktion arvo on aina määrittelelemätön, kun $q = q_{\text{acc}}$ tai $q = q_{\text{rej}}$. Joutuessaan jompaan kumpaan näistä tiloista kone pysähtyy heti.

Koneen *tilanne* on nelikko

$$(q, u, a, v) \in Q \times \Gamma^* \times (\Gamma \cup \{\varepsilon\}) \times \Gamma^*,$$

missä voi olla $a = \varepsilon$, mikäli myös $u = \varepsilon$ tai $v = \varepsilon$.

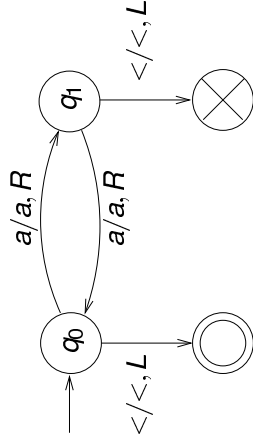
Tulkinta: kone on tilassa q , nauhan sisältö sen alusta nauhapään vasemmalle puolelle on u , nauhapään kohdalla on merkki a ja nauhan sisältö nauhapään oikealta puolelta käytetyn osan loppuun on v .

Mahdollisesti on $a = \varepsilon$, jos nauhapää sijaitsee aivan nauhan alussa tai sen käytetyn osan lopussa. Ensimmäisessä tapauksessa ajatellaan, että kone "havaitsee" merkin $'>'$ ja toisessa tapauksessa merkin $'<'$.

Alkutilanne syötteellä $x = a_1 a_2 \dots a_n$ on nelikko

$$(q_0, \varepsilon, a_1, a_2 \dots a_n).$$

Tilannetta (q, u, a, v) merkitään yleensä yksinkertaisemmin $(q, u \# v)$, ja alkutilannetta syötteellä x yksinkertaisesti (q_0, x) .

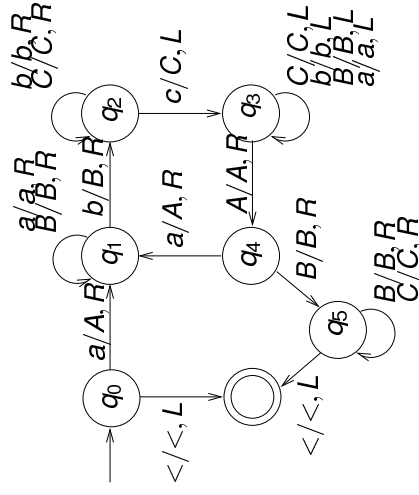

Koneen M laskenta esimerkiksi syötteellä aaa etenee seuraavasti:

$$(q_0, \underline{aaa}) \vdash_M (q_1, \underline{aaa}) \vdash_M (q_0, \underline{aaa}) \vdash_M (q_1, \underline{aaa}) \vdash_M (q_{rej}, \underline{aaa}).$$

Kone pysähtyy tilassa q_{rej} , joten $aaa \notin L(M)$.

Esimerkki 2. Kielen $\{a^k b^k c^k \mid k \geq 0\}$ tunnistava Turingin kone:

Selkeyden vuoksi ei koneen hylkäävää lopputilaa q_{rej} ole tässä esitetty eksplisiittisesti. Tulkinta on tällöin, että kaikki kaaviosta "puuttuvat" kaaret johtavat tähän tilaan.

Koneen laskenta syötteellä

$$\begin{aligned} aab\bar{b}cc & \vdash (q_0, \underline{aab\bar{b}cc}) \vdash (q_1, \underline{Aa\bar{b}bcc}) \vdash (q_2, \underline{Aa\bar{b}bcc}) \vdash (q_3, \underline{Aa\bar{b}bcc}) \vdash (q_3, \underline{Aa\bar{b}bcc}) \vdash (q_4, \underline{Aa\bar{b}bcc}) \vdash (q_1, \underline{AAB\bar{b}cc}) \vdash (q_2, \underline{AAB\bar{b}cc}) \vdash (q_3, \underline{AAB\bar{b}cc}) \vdash (q_3, \underline{AAB\bar{b}cc}) \vdash (q_4, \underline{AAB\bar{b}cc}) \vdash (q_5, \underline{AAB\bar{b}cc}) \vdash (q_5, \underline{AAB\bar{b}cc}) \vdash (q_5, \underline{AAB\bar{b}cc}) \vdash (q_5, \underline{AAB\bar{b}cc}) \vdash (q_{acc}, \underline{AAB\bar{b}cc}). \end{aligned}$$